

daarmee minder vertrouwd, ik koos als afsluiting van de meditatie dit lied “Ik zal er zijn”, gezongen door een mannenkoor van Katwijk aan Zee. CTRL + klikken op:

[Ik zal er zijn | 1700 mannen zingen | Katwijk aan Zee \(youtube.com\)](#)

Ik zal er zijn Tekst: Hans Maat

Hoe wonderlijk mooi is uw eeuwige Naam.
Verborgen aanwezig deelt U mijn bestaan.
Waar ik ben, bent U: wat een kostbaar geheim.
Uw naam is ‘Ik ben’ en ‘Ik zal er zijn’.
 Een boog in de wolken als teken van trouw,
 staat boven mijn leven, zegt: Ik ben bij jou!
 In tijden van vreugde, maar ook van verdriet,
 ben ik bij U veilig, U die mij ziet.
De toekomst is zeker, ja eindeloos goed.
Als ik eens moet sterven, als ik U ontmoet:
dan droogt U mijn tranen, U noemt zelfs mijn naam.
U blijft bij mij Jezus, laat mij niet gaan.
 ‘Ik ben die Ik ben’ is uw eeuwige naam.
 Onnoembaar aanwezig deelt U mijn bestaan.
 Hoe adembenemend, ontroerend dichtbij:
 Uw naam is ‘Ik ben’, en ‘Ik zal er zijn’.
O Naam aller namen, aan U alle eer.
Niets kan mij ooit scheiden van Jezus mijn Heer:
Geen dood en geen leven, geen moeite of pijn.
Ik zal eeuwig zingen, dicht bij U zijn.
 ‘Ik ben die Ik ben’ is uw eeuwige naam.
 Onnoembaar aanwezig deelt U mijn bestaan.
 Hoe adembenemend, ontroerend dichtbij:
 Uw naam is ‘Ik ben’, en ‘Ik zal er zijn’.
 Uw naam is ‘Ik ben’, en ‘Ik zal er zijn’.

Januari 2025 Suggesties gebedsmoment Tederheid

Ik kies voor een wat ongewone vorm van bezinning. Je zult het merken. Voor de langere tekst: spreek vooraf af wie welk deel van die tekst heel rustig zal voorlezen. Je mag zeer lichte achtergrondmuziek (citer, orgel, ..., bv. door te klikken op deze

link:: Cithare pour prier nr. 2 duur 4'43.mp3) tijdens die meditatieve bezinning laten horen. Ik haalde de tekst van internet, ingekort.

4.1 Lied Z.J. 530 Zo vriendelijk en veilig

Melodie op <https://www.youtube.com/watch?v=lrAOoI9NPuE>

Of door te klikken op onderstaande link:

Z.J.530 Zo vriendelijk en veilig als het licht DDW 2 nr. 11.mp3

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zoals een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht.
Ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen.
Dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar u verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil al uw liefde aan uw zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden

4.2 Meditatieve tekst over Gods tederheid en barmhartigheid in het eerste testament

Lees rustig met meerdere personen de lange meditatietekst op de boodschap van Gods tedere barmhartigheid in het eerste testament – eventueel zeer stille achtergrondmuziek.

Onder de dialogen van God met Mozes in het boek Exodus is er een in mysterie gehulde scène waarin Mozes de Heer vraagt hem zijn gezicht te tonen. “Je kunt Mij van achteren zien”, antwoordt de Heer, “want mijn gelaat kan niemand zien” (Ex 33,23).

Al vanaf de eerste bladzijden van *Genesis* kunnen we Gods barmhartigheid bespeuren. Na hun zonde verbergen Adam en Eva zich tussen de bomen van de tuin, omdat zij merken dat ze naakt zijn en God niet meer onder ogen durven komen. God vraagt onmiddellijk: ‘Adam, waar ben je?’ Hij zoekt hem”. De Heer maakt zelfs kleren van huiden voor de mens en zijn vrouw als een teken dat, ondanks hun zonde, zijn liefde voor hen niet is opgehouden. In het boek *Exodus* treedt de Heer vastberaden op om de onderdrukte Israëlieten te bevrijden. Tot Mozes spreekt Hij bij het brandende braambos “Ik heb de ellende van mijn volk in Egypte gezien, de jammerklachten om zijn onderdrukkers gehoord; ja, Ik ken zijn lijden.

Psalm 86 herhaalt bijna woordelijk die woorden uit Exodus: “*Deus miserator et misericors, patiens et multae misericordiae et veritatis*” (v.15). In zijn vertaling van de Bijbel in het Latijn koos Hiëronymus ervoor om drie Hebreeuwse begrippen te vertalen met drie bijna synonieme termen, afgeleid van het woord ‘barmhartigheid’. Het bijvoeglijk naamwoord *miserator* dat afgeleid wordt van een woord dat ‘baarmoeder, moederschoot’ betekent, wordt in de Bijbel gebruikt om te spreken over de geboorte van een kind. *Miserator* beschrijft de gevoelens van een moeder voor het wezen dat letterlijk vlees van haar vlees is. “Zal een vrouw haar zuigeling vergeten, een liefhebbende moeder het kind van haar schoot? En zelfs als die het zouden vergeten, Ik vergeet u nooit!” (Jes 49,15). God wordt door ons vertederd als een moeder wanneer zij haar kind in haar armen neemt, met het verlangen alleen maar lief te hebben, te beschermen, te helpen, bereid om alles te geven, zelfs zichzelf. Dat is het beeld dat dit woord oproept. Een liefde dus die – in de goede zin – kan worden omschreven als ‘lichamelijk’. Een liefde die vooral lijdt wanneer haar kinderen haar vergeten, minachten of verwaarlozen. “Mijn volk, wat heb Ik u aangedaan en waarmee ben Ik u bedroefd, antwoord Mij!?” (Mi 6,3). Maar deze liefde is tegelijkertijd ook altijd bereid hen te vergeven en voorbij te gaan aan die kilheid, omdat “Hij zijn toorn niet altijd laat duren, maar zijn vreugde vindt in goedheid” (Mi 7,18). Het is een liefde die ons leert voor de anderen te zorgen, mee te lijden met hun lijden en ons te verheugen in hun vreugde; werkelijk dicht bij de mensen om ons heen te zijn, met ons gebed, onze betrokkenheid, door zieken te bezoeken ..., kortom door onze tijd te geven.

God wordt ook beschreven als *misericors*. Dit bijvoeglijk naamwoord, dat zou kunnen worden vertaald als ‘barmhartig’, is afgeleid van een woord, dat ‘genade, gunst’ betekent: iets dat wordt geschonken uit pure welwillendheid, die verder gaat dan strikte rechtvaardigheid. Het drukt de houding van God uit zoals die weerspiegeld wordt in een van de geboden van het Verbondswetboek: “Als gij iemands mantel in onderpand neemt, dan moet ge die voor zonsondergang aan

hem teruggeven. Hij heeft niets anders om zich mee toe te dekken, het is de beschutting van zijn blote lichaam, hij moet erin slapen. Roept hij tot Mij om hulp, dan zal Ik hem verhoren, want Ik ben vol medelijden” (Ex 22,25-26). Het gaat om een gebod dat ingegeven is door medelijden met de armen, die niet hebben kunnen betalen wat ze rechtens moesten: God verdraagt het niet ze te zien lijden en in dit medelijden – dat God de zijnen weet in te boezemen – ligt de ware rechtvaardigheid: “Barmhartigheid wens Ik, geen offergaven, en erkenning van God, meer dan brandoffers” (Hos 6,6). Wie God werkelijk kent, weet de broeder die lijdt te herkennen. Hoeveel mogelijkheden om de anderen te dienen zullen wij ontdekken als wij de Heer om deze medelijdende blik vragen!

Deze psalm 86 zegt ook dat de Heer een God van grote barmhartigheid is, *multae misericordiae*. Dit woord verwijst vooral naar de goedheid die eigen is aan de betrekkingen tussen ouders en hun kinderen, tussen kinderen en hun ouders, of van echtgenoten onderling. Daarom roept Jakob, die oud is en op het punt staat te sterven, zijn zoon Jozef bij zich en vraagt hem: “zweer met je hand onder mijn heup dat je mij deze blijk van trouwe liefde zult schenken: begraaft mij niet in Egypte” (Gen 47,29). Dat wil zeggen, hij vraagt hem zich te gedragen zoals het een goede zoon betaamt en de laatste wens van zijn vader te vervullen. Zeggen dat God overvloedig van barmhartigheid, is hetzelfde als zeggen dat God ons altijd als kinderen beschouwt: Hij trekt zijn gaven en zijn roeping nooit terug. Van deze barmhartige God wordt ook gezegd dat Hij traag is in toorn, letterlijk ‘met een lange adem’, dat wil zeggen, met de ruime adem van het geduld en van het vermogen om te verdragen. God weet hoe Hij moet wachten, zijn tijden zijn niet de ongeduldige tijden van de mensen; Hij is als een wijze boer die weet te wachten, Hij gunt het goede zaad de tijd om te groeien, ondanks het onkruid (vgl. Mt 13,24-30).

Tenslotte wordt er gezegd dat de barmhartigheid van de Heer samengaat met een overvloed van waarheid: *et veritatis*. Inderdaad is de barmhartigheid geen komedie die beledigingen en wonden verbloemt alsof ze niet bestonden: de wonden worden niet verbonden “zonder ze eerst te genezen en te verzorgen”, omdat ze anders geïnfecteerd zouden raken. De Heer “is arts; als wij zijn genade tot de bodem van onze ziel laten doordringen, geneest Hij ons van ons egoïsme”.

Mozes vroeg om het gelaat van God te zien. In het eerste testament hebben we dit kunnen ontwaren.

Maar, toen de volheid van de tijd gekomen was, richtte Filippus hetzelfde verzoek tot Jezus: “Heer, toon ons de Vader” (Joh 14,8). En het antwoord van de vleesgeworden God liet niet lang op zich wachten: “Wie Mij ziet, ziet de Vader” (Joh. 14,9).

4.3 Beluister het lied (en zing mee) ‘Ik zal er zijn’

In de protestantse Nederlandse traditie zijn er veel liederen die een diepere relatie met God op een emotioneel-tedere manier uitdrukken. Ook al zijn wij